

OBITELJSKI KRIŽNI PUT

OBITELJSKI KRIŽNI PUT

Sastavio Odbor za organizaciju Biskupijskog obiteljskog dana
(Ludbreg, 14. lipnja 2025.)

Varaždinska biskupija
Obiteljski centar Varaždinske biskupije

Uvodna molitva

Gospodine Isuse, obitelj je dar koji si nam povjerio, mjesto gdje učimo ljubiti, opravštati i služiti drugima. U obitelji rastemo u vjeri, suočavamo se s izazovima života u svijetu prepunom nesigurnosti, ali i zajedno kročimo putem svetosti. No, u obitelji često nailazimo i na poteškoće – razilaženja u mišljenjima, umor, križeve raznih bolesti, nesigurnosti i kušnje koje žele oslabiti naše obiteljsko zajedništvo.

Pomozi nam da na ovom putu križa otvorimo srca Tvojoj milosti. Daj da u svakoj postaji prepoznamo naše obiteljske križeve, ali i Tvoju prisutnost koja nam daje snagu da ih nosimo s ljubavlju. Uči nas, Gospodine, strpljenju, poniznosti i ustrajnosti kako bismo, poput Tebe, ostali vjerni volji našeg Nebeskog Oca.

Blagoslovi naše obitelji, Gospodine, da u njima vladaju mir, poštovanje i međusobno povjerenje. Daj da u križevima svakodnevice ne posustanemo, nego da u Tebi nalazimo izvor nade i utjehe.

Gospodine, vodi nas putem svjetla i spasenja, da po križu dođemo do uskrsne radosti. Po Tebi, koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

Prva postaja

ISUSA OSUĐUJU NA SMRT

*Klanjamо Ti se, Kriste, i blagoslivljamо Te.
Jer si po svojem svetom križu otkupio svijet.*

Moja obitelj i ja krenusmo tog jutra prema tržnici. Put nas je vodio preko trga Pilatove palače. Zapinjemo u gužvi razjarene gomile koja se gura, prepire, proklinje i prezirno traži nečiju smrt. Tvoju smrt, Gospodine.

Prije nekoliko dana pjevali smo Ti *Hosana*, bacali Ti ogrtače pod noge, Tebi, Kralju. Što se sad događa? Ne razumijemo. Traže od Pilata Tvoju smrt. Smrt razapinjanjem. Pilat popušta ovoj mahnitoj rulji, osuđuje Te i predaje krvnicima. Htjeli smo nešto reći u Tvoj prilog, Isuse, ali nas obasuše udarcima, pogrdama i izbacije s trga. Zaprepaštenje i nevjerica. Tuga i strah.

A Ti, Isuse, k'o janje stojiš mirno i predaješ se u ruke krvnika.

Pomolimo se.

Isuse, daj nam djelić Tvoje ljubavi kad i nas osuđuju i preziru jer smo Tvoji prijatelji.

Daj nam zrnce Tvoje spremnosti podnošenja muke za bližnjega.

Daj nam mrvu Tvoje snage oprاشtanja onima koji nam podmeću zamke.

Daj nam razumjeti Tvoju ljubav, Isuse.

Smiluj nam se, Gospodine!

Smiluj nam se!

Druga postaja

ISUS PRIMA NA SE KRIŽ

*Klanjamо Ti se, Kriste, i blagoslivljamо Te.
Jer si po svom svetom križu otkupio svijet.*

Isuse, Ti ne bježiš od križa. Uzimaš ga na svoja ramena – ne opireš mu se, ne prigovaraš, ne odbacuješ ga. Bez gorčine si rekao „DA!“ svojoj patnji. Prihvataš križ s potpunim povjerenjem u Očevu ljubav znajući da je to jedini put kojim nam možeš dati život i dovesti nas u jedinstvo s Ocem.

I naše su obitelji u Tvojem planu. Uzimanjem svojega križa pokazuješ nam da nismo sami u našim patnjama i pozivaš nas da Ti vjerujemo.

Osjećamo li se kao par sami i bespomoćni pred svojim najvećim križem? Vjerujemo li da nas Bog ljubi neizmjerno i u našoj patnji – čak i više?

Pomolimo se.

Gospodine, u našim nevoljama, strahu, bolima i patnji bliže si nam nego itko drugi od ljudi. Svaki križ nosiš s nama. Pomozi nam da nikad ne sumnjamo u Očevu neizmjernu ljubav prema nama.

Smiluj nam se, Gospodine!

Smiluj nam se!

Treća postaja

ISUS PADA PRVI PUT POD KRIŽEM

Klanjamо Ti se, Kriste, i blagoslivljamо Te.

Jer si po svojem svetom križu otkupio svijet.

Isuse, umoran i izranjen, padaš pod težinom križa. Tvoj pad nije samo fizički – to je pad u poniženje, u ljudsku slabost, u bol napuštenosti. No, Ti ne ostaješ na tlu. Dižeš se i nastavljaš dalje.

I mi padamo pod teretom života. Nekad je to pad u beznađe kada više ne vidimo izlaz. Nekad padamo u nestrpljivost, ljutimo se jer stvari ne idu kako bismo htjeli. Nekad nas pritisnu obvezе, toliko ih je da zaboravljamo stati, pomoliti se, osjetiti Tvoju prisutnost. A ponekad padamo u oštре riječи, vikanje na one koje volimo, jer nam ponestane strpljenja.

Ali Ti si tu, Isuse. Ti znaš težinu naših padova. I ne prekoravaš nas, nego nas pozivaš da ustanemo, da se ne bojimo vlastite slabosti, već da u njoj prepoznamo priliku za oslonac na Tebe. Tvoj pad nije bio kraj – bio je korak prema uskrsnuću.

Pomolimo se.

Gospodine, kada padnem u umor, ljutnju, nesigurnost i preopterećenost, podsjeti me da se u Tebi nalazi snaga. Nauči me uspraviti se i ići dalje s pouzdanjem u Tvoju ljubav. Isuse, kada padnem pod teretom života, pomozi mi da ne ostanem ležati, nego da s nadom ustanem i krenem dalje.

Smiluj nam se, Gospodine!

Smiluj nam se!

OBITELJ
U SRČU

Četvrta postaja

ISUS SUSREĆE SVOJU SVETU MAJKU

Klanjamo Ti se, Kriste, i blagoslivljamo Te.

Jer si po svojem svetom križu otkupio svijet.

Isuse, na putu prema Kalvariji susrećeš Mariju, svoju svetu Majku. Njezino srce drhti, ali te ne napušta. Njen blagi pogled, tiha molitva i majčinska ljubav daju Ti snagu da nastaviš dalje unatoč tome što je teško. Možemo zamisliti bol koju je Marija osjećala dok Te je gledala ranjenog i poniženog, a nije mogla učiniti ništa više nego biti uz Tebe.

I mi često u našim obiteljima doživljavamo slično, dok djeca vrludaju putevima života, prolaze kroz životne patnje i poteškoće. Ne možemo preuzeti njihov križ, ali možemo biti tu za njih, u tišini moliti, dati im podršku, suosjećanje i ljubav, a prije svega vjeru da postoji netko tko ih voli i brine se za njih više od nas.

Pomolimo se.

Majko Marijo, Ti znaš kako boli gledati dijete u patnji. Pomozi nama roditeljima da budemo poput Tebe – tiha, vjerna, strpljiva i postojana ljubav koja se ne plaši boli, koja ne odustaje dok je teško i koja ljubi do kraja.

Gospodine, predajemo Ti budućnosti svoje djece, sve njihove borbe i križeve. Daj da u svakom trenutku znaju da su voljeni te da ih Tvoj blagi pogled, poput majčina, nikada ne napušta.

Smiluj nam se, Gospodine!

Smiluj nam se!

Peta postaja

ŠIMUN CIRENAC POMAŽE ISUSU NOSITI KRIŽ

Klanjamо Ti se, Kriste i blagoslivljamо Te.

Jer si po svojem svetom križu otkupio svijet.

Isuse, na Tvom putu do Kalvarije naišao je čovjek koji je bio prisiljen da Ti pomogne nositi Tvoj teški križ i Ti si prihvatio njegovu pomoć. Bio je to Šimun Cirenac. Svaka obitelj isto ima svog Šimuna Cirenca koji podmeće svoja leđa u nošenju križa svojih ukućana. Najveća odgovornost i teški križ današnjih obitelji dobar je i cjelovit odgoj, rast i sazrijevanje njihove djece u radosti obiteljskog zajedništva i života. Mnoge su obitelji izranjene i umorne u odgajanju i podizanju svoje djece u ovom surovom svijetu. Kao obitelj trebamo prijatelje, druge obitelji iz župne zajednice kako bismo bili pomoć i potpora jedni drugima.

Isuse, trebaš nas danas da kroz naše ruke možeš liječiti i podizati najranjivije, one koji vase za pomoć u našoj obitelji i u našoj blizini. Trebaš nas da kroz naša usta progovaraš, da uputiš svoje riječi ohrabrenja onima kojima je teško, koji su ožalošćeni i umorni, koji se slamaju pod teretom svojih križeva i teško im je nastaviti ovaj zemaljski hod.

Pomolimo se.

Gospodine, kad gledamo kako zahvalno primaš pomoć Šimuna Cirenca, nauči i nas da budemo poput njega – ne samo unutar svojih obitelji, već i u našim župnim i obiteljskim zajednicama. Daj da jedni drugima budemo oslonac, kako bismo zajedno mogli ispuniti svoje poslanje u ovom svijetu.

Smiluj nam se, Gospodine!

Smiluj nam se!

Šesta postaja

VERONIKA PRUŽA ISUSU RUBAC

*Klanjam Ti se, Kriste, i blagoslivljam Te.
Jer si po svojem svetom križu otkupio svijet.*

Prorok Izaija prorekao je da Gospodin u svojoj muci neće imati ni obličja ni ljepote. Ali dobra Veronika u njegovu je iznakaženom, krvavom licu prepoznala svojega Gospodina i Učitelja, koji joj je uzvratio svojom slikom na rupcu ljubavi i nježnosti.

I u obitelji naši odnosi mogu s vremenom postati hladni, tupi i neosjetljivi. Dok na početku ne primjećujemo mane i lako podnosimo pogreške, dođu dani kad prođe zaljubljenost, kad ohladi prvi ljubavni zanos, kad svaka pogreška postane teška, kad se supruzi, djeca i roditelji sve manje gledaju licem u lice pa se katkad gotovo i ne prepoznaju. Dođu opasnosti da brak postane veliki i nesnosan teret. Gospodine, kako je tada važno u obiteljskom zajedništvu, u bračnom drugu, u svojoj djeci, roditeljima otkriti sliku Tvojega lica, sliku Tvojega trostvenog božanskog zajedništva! Povjerovati da u mojima, u mojoj obitelji, ti Kriste, živiš, da ti je do svih nas stalo, da si nas onim našim – da – na vjenčanju sa sobom povezao za cijeli život i cijelu vječnost, da si nam darovao našu djecu, da je sve što jesmo u zajedništvu života dar tvoje ljubavi.

Pomolimo se.

Gospodine Isuse, pomozi nam da u našem zajedništvu otkrijemo Tvoje lice te da jedni drugima pristupamo s pažnjom i ljubavlju kako je Tebi na križnom putu pristupila dobra Veronika.

Smiluj nam se, Gospodine!

Smiluj nam se!

Sedma postaja

ISUS PADA DRUGI PUT POD KRIŽEM

Klanjamо Ti se, Kriste, i blagoslivljamо Te.

Jer si po svojem svetom križu otkupio svijet.

Izranjeni Isuse, Ti ponovno padaš pod teretom križa. Iako bez grijeha, zbog nas i našeg spasenja, nosiš težinu grijeha cijelog svijeta. Tvoje tijelo je izranjeno, ali bol pada Te ne zaustavlja. Nisi bježao od križa i odlučno ustaješ – nakon prvog i sada nakon već drugog pada. Pokazuješ nam da i u najtežim trenucima, unatoč boli, moramo ustati i nastaviti hodati.

I mi, Gospodine, često padamo pod težinom svojih grijeha, ali i teškoća u obiteljskom životu. Padamo pod teretom nesporazuma, nesuglasica, nesigurnosti i opterećenja koja dolaze s odgovornostima. No, često ne ustajemo jer se osjećamo iscrpljeni, umorni, obeshrabreni. Ponekad nam se čini da naši pokušaji nisu dovoljno snažni ili da nas nitko ne razumije. I dok drugi govore da nije potrebno ustati, Tvoj nas primjer poziva da se podignemo, da ne ostanemo u svojoj nemoći. U obitelji, gdje su često prisutni problemi, nesuglasice i tjeskoba, pozivaš nas da ne budemo prepušteni padovima, nego da zajedno kao obitelj krenemo naprijed. Nismo stvorenici da ostanemo u svojim slabostima, nego da noseći križ, kao obitelj, idemo prema Tebi.

Pomolimo se.

Gospodine, daj da ne bježimo od spasonosnog križa. Daj da ustanemo iznad svakog straha i zabrinutosti koje nisu od Tebe, iznad svakog malodušja, tuge, tromosti, neljubaznosti prema bližnjem, nedostatka iskazivanja ljubavi i mnogo drugih slabosti i grijeha.

OBITELJ
U SRCU

Pošalji svojega Svetog Duha da uvijek u nama raspiruje milosne darove i plodove kako bismo uvijek mogli ustati nakon pada, prihvatići križ i ponovno ići za Tobom.

Smiluj nam se, Gospodine!

Smiluj nam se!

Osma postaja

ISUS TJEŠI JERUZALEMSKE ŽENE

*Klanjamо Ti se, Kriste, i blagoslivljamо Te.
Jer si po svojem svetom križu otkupio svijet.*

Isuse, Ti tješiš hrabre i pobožne jeruzalemske žene.
Tješenje je čin ljubavi, vjere, suosjećanja, nade...
Tvoje blago i ponizno srce vidjelo je njihove boli i suze.
Žene su plakale za Tobom, a Ti si mislio na njih i na njihovu djecu.
Ti si gledao u njihova srca kada si i sam trebao utjehu i pomoći od
Oca.

Pomolimo se.

Hvala Ti, Isuse, za svu ljubav, suosjećanje, darivanje, Tvoj milosrdni pogled s križa.

Hvala Ti za dar neizmjerne ljubavi i sakrament braka koji je njezin vidljivi znak.

Hvala Ti što nam pomažeš da ne oplakujemo Tebe, nego sebe, svoju sebičnost, zatvoreno srce. Predajemo Ti sve situacije u životima nas supružnika u kojima je nedostajalo međusobnog povjerenja, razumijevanja, snage za prepoznati bol, pružiti ruku pomirenja, prihvatići je i obrisati suze jedno drugome.

Smiluj nam se, Gospodine!

Smiluj nam se!

Deveta postaja

ISUS PADA TREĆI PUT POD KRIŽEM

Klanjamо Ti se, Kriste, i blagoslivljamо Te.

Jer si po svojem svetom križu otkupio svijet.

Kao što Isus pada treći put pod težinom križa, tako i roditelji posrću pod teretom svakodnevnih briga. Očevi i majke nose nevidljive križeve: brige o djeci, finansijske poteškoće, neprospavane noći, strahove za budućnost svojih najmilijih. U ovoj postaji vidimo iscrpljenog Krista koji ipak ustaje – baš kao što roditelji, unatoč umoru i klonulosti, nalaze snagu ustati za svoju djecu.

Pomolimo se.

Gospodine, pomozi svim roditeljima koji su na izmaku snaga, koji osjećaju da više ne mogu dalje. Kada padnu treći, sedmi ili stoti put pod težinom svojih obiteljskih križeva, daruj im milost da se pridignu poput Tebe. Neka u Tvojem ustajanju pronađu snagu za još jedan dan, još jedan korak, još jedan zagrljaj. Pomozi im da osjetete kako u najtežim trenucima nisu sami, jer Ti si s njima u svakom padu i svakom podizanju.

Smiluj nam se, Gospodine!

Smiluj nam se!

Deseta postaja **ISUSA SVLAČE**

*Klanjamо Ti se, Kriste, i blagoslivljamо Te.
Jer si po svojem svetom križu otkupio svijet.*

Gospodine, na ovoj postaji vidimo Te poniženog, ogoljenog od haljina, izloženog sramoti i боли. Okrutne ruke vojnika ne mare za Tvoju patnju, ne poštuju Tvoje tijelo ni dostojanstvo.

Koliko puta i mi svojim postupcima, riječima ili ravnodušnošću svlačimo dostojanstvo s drugih?

Kada ne poštujemo tuđe tijelo nametljivim dodirom, pogledom ili riječima koje prekoračuju granice poštovanja. Kada omalovažavamo osjećaje ili ismijavamo boli bližnjih, kada ih prisiljavamo na nešto što ne žele, smatrajući da imamo pravo na njihovo tijelo, njihove misli, njihove osjećaje.

Kada ostajemo ravnodušni na situacije u kojima je našim bližnjima oduzeto dostojanstvo siromaštvom, starošću, bolešću ili invaliditetom ne razmišljajući koliko ih time ranjavamo i ponižavamo.

Koliko puta, Isuse, poput vojnika koji Te razgoličuju, ne marimo za dostojanstvo drugih ponižavajući time i sami sebe jer smo zaboravili bdjeti nad čistoćom svojeg tijela, čistoćom svojih misli i osjećaja.

Pomolimo se.

Ti, Gospodine, koji si iskusio krajnje poniženje, nauči nas poštovati svetost svakog tijela i svake duše. Daj da budemo pažljivi, da nikada ne nanosimo bol drugima svojom riječima, postupcima i ravnodušnošću, da ne ranjavamo one koji su nam povjereni. Udjeli

OBITELJ
U SRCU

nam milost da možemo ranjenoj intimi tijela i duše biti veo zaštite,
živjeti ljubav koja štiti i čuva.

Smiluj nam se, Gospodine!

Smiluj nam se!

Jedanaesta postaja **ISUSA PRIBIJAJU NA KRIŽ**

*Klanjamо Ti se, Kriste, i blagoslivljamо Te.
Jer si po svojem svetom križu otkupio svijet.*

Ljubljeni Isuse, promišljati o Tvojemu pribijanju na križ pothvat je koji traži od nas hrabrost da se zagledamo u najmračnije dijelove čovjekova bića. Činom pribijanja željela se kažnjenicima produljiti već ionako nesnosna agonija i smrtna borba. Sliku tvoje prikovane bespomoćnosti posebno je teško prihvatići. Nije li razumnije izbjegići patnju nego prigriliti je i dozvoliti joj da iscijedi život iz tebe?

Isuse, Tvoja su pluća kolabirala pod težinom obješenog napačenog tijela. Nisi mogao udahnuti dah, Ti koji si darovatelj daha života. I mi, Isuse, ostajemo često bez daha jer trčimo za ispraznim zamamnostima. Ostajemo bez daha jer previše pričamo ili se svađamo i žestimo jedni na druge. Bez daha ostajemo nerijetko zbog tuđe pakosti i zloće, ali i naših bolesti i pogrešnih „ideala“. No sada, Isuse, želimo zadržati dah zbog siline Tvojega Milosrđa. Biti pribijeni na Tvoje Milosrđe jedina je bespomoćnost koja nam odgovara i kojoj se rado predajemo.

Pomolimo se.

O, Sveta Bespomoćnosti, Isuse naš prikovani, prinosimo Ti naše pogrešno zakucane odnose, osobito one s kojima je teško u obiteljskoj svakidašnjici suživjeti. Uzmi naše neprežaljene životne greške i promašaje i uroni ih sve u svoje Milosrđe. Pribij nas uz sebe, Isuse, i ne daj da ikad otpadnemo od Tebe i Tvoje neshvatljive Ljubavi.

Smiluj nam se, Gospodine!

Smiluj nam se!

Dvanaesta postaja **ISUS UMIRE NA KRIŽU**

*Klanjamо Ti se, Kriste, i blagoslivljamо Te.
Jer si po svojem svetom križu otkupio svijet.*

Koje misli i osjećaji naviru kada gledamo raspetog Isusa i razmatramo Njegovu smrt? Srce Isusovo prepuno ljubavi prestaje kucati i biva kopljem probodeno. Čini se kao da to sveto Srce gubi bitku s mržnjom, grijehom. No, krv i voda koje su potekle iz probodenog Srca Isusova još uvijek teku kao snažna i nepresušna rijeka milosti koja nas osnažuje, krijepi i jača u našim životnim situacijama. Ali i više od toga, tom predragocjenom Krvlju Isusovom otkupljeni su naši životi za vječnost s Bogom. Zato Isusove posljednje riječi „Dovršeno je!“ označuju ispunjenje Očeve volje da otkupi palo čovječanstvo – da nas izvuče iz ralja grijeha i vječne smrti te nas vrati u Očev zagrljaj. Isusovo umiranje na križu stoga je dovršetak savršenog Božjeg plana u kojem sama Ljubav sebe daje za svakoga od nas. Umiranje u Božjoj logici ima drugačije značenje od ljudske logike – „ako pšenično zrno, pavši na zemlju, ne umre, ostaje samo; ako li umre, donosi obilat rod“ (Iv 12,24).

Pomolimo se.

Presveto Srce našega Spasitelja, budi nam trajno utočište, zaštita i bedem spasenja. Udjeli nam milost da razmatrajući Tvoje umiranje i mi budemo spremni umirati sebi, svojim sebičnostima, pohlepama, požudama, i svemu onome što nas prijeći na putu prema Tebi. Isuse blaga i ponizna Srca, učini srca naša po Srcu svome!

Smiluj nam se, Gospodine!

Smiluj nam se!

Trinaesta postaja **ISUSA SKIDAJU S KRIŽA**

*Klanjamо Ti se, Kriste, i blagoslivljamо Te.
Jer si po svojem svetom križu otkupio svijet.*

Čuje se tupi zvuk izbijanja čavala iz Tvojih ruku i nogu. Jednako je bolan kao i zvuk zabijanja iako nema više Tvojih bolnih uzdaha. O, kako je bolno kada je međuljudski odnos umro, a udarci još traju ili zvuk izrečenih riječi još odzvanja. Čavli su lako ispali iz rana jer one zbog težine tijela bijahu jako razderane. I čavli naših grubih riječi isto bi tako lako mogli nestati samo uz topli osmijeh i riječ: *Oprosti!*

Pomolimo se.

Dragi Isuse, Tvoje unakaženo mrtvo tijelo prva je u naručje uzela Tvoja majka Marija. Ljubila je Tvoje krvave obraze, prala Tvoje rane svojim suzama, pažljivo skinula trnovu krunu i izvlačila jednu po jednu bodlju iz Tvoje glave. Molimo Te da i mi, kada nam težina života govori da više ništa nema smisla i kada se osjećamo mrtvima od udaraca, poniženja, grubih riječi, bolesti, pohitimo u zagrljaj Presvete Majke Marije i dopustimo joj da svojom blagošću opere naše rane i boli i ponovno nam vrati vjeru i nadu.

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

Četrnaesta postaja **ISUSA POLAŽU U GROB**

*Klanjam Ti se, Kriste, i blagoslivljam Te.
Jer si po svojem svetom križu otkupio svijet.*

Isusovo Tijelo počiva u grobu. Svijet je ostao u mraku. Marija je jedino svjetlo koje još gori na zemlji. Isusova Majka, i naša Majka. S kolikom li je samo radošću i ponosom zajedno s Josipom donijela dijete Isusa u hram? A onda je starac Šimun riječima „i tebi će samoj mač probosti dušu“ (Lk 2,35) samo potvrdio da je Marija na poseban način od Boga odabrana. Koji su osjećaji ispunjali njezinu dušu kad je u grob položila mrtvo Tijelo svojega Sina i Božjeg Sina kojeg je toliko ljubila? Da, to je taj mač... Predaješ Gospodinu dijete koje najviše voliš...

Ni Marija nije mogla sve razumjeti, ali je vjerovala. Prihvatile je svoj Križ kao dar... Dar za koji nas Gospodin odabere i pripremi unatoč našoj ljudskoj malenosti.

Teško je razumjeti patnje, suze i snagu roditelja koji su poput Marije osjetili taj mač... Teško je Gospodinu vratiti najvrjednije što ti je povjerio – svoje dijete.

Svojega Damjana. Svojeg Luku i Sofiju. Svoju Iskru.

Osjećaj je to neopisive boli i ljudske nemoći, a istovremeno osjećaj Božje blizine, prisutnosti i mira, mira koji ovaj svijet ne razumije...

Preostaje nam samo vjerovati da Bog u Svojem nedokućivom promišljaju uređuje naše putove i da nas vodi, baš kao što je Isusa preko Križa doveo do uskrsnuća.

Pomolimo se.

Gospodine, pred tajnom prerane smrti članova naših obitelji ni jedan odgovor na pitanje „Zašto?“ ne može umanjiti bol i tugu. Daj da naša vjera u tim trenutcima bude kao Marijina te da po toj boli budemo još više sjedinjeni s Tobom.

Smiluj nam se, Gospodine!

Smiluj nam se!

OBITELJ
U SRCU

Završna molitva

Zahvaljujemo Ti, Gospodine, na milostima koje si nam udijelio tijekom ove pobožnosti. Hvala Ti što nas ohrabruješ, podižeš i pomažeš nam nositi naš križ.

*Hvaljen budi Isus Krist, raspeti naš Otkupitelj.
I Njegova, pod križem, žalosna Majka Marija.*

BISKUPIJSKI OBITELJSKI DAN

LUDBREG – SVETIŠTE PREDRAGOCJENE
KRVI KRISTOVE, 14. LIPNJA 2025.

PRIJAVE RADI LAKŠE ORGANIZACIJE